

λοιπὸν ἐτοιμασθῇ, ἐξαπλώνει τὴν προβοσκίδα του, τὴν ὅποιαν ἐν καιρῷ ἀπραξίας κρατεῖ περὶ τὸν λαιμὸν του, καὶ προσκολλᾷ αὐτὴν ἐπὶ τοῦ δέρματος σφιγντά· μετὰ τοῦτο σπρώχνει τὸ ἔμβολον πρὸς τὰ κάτω καὶ δι' αὐτοῦ διατρύχῃ τὸ δέρμα. Ἐπειτα ἀνασύρει αὐτὸ καὶ τὸ αἷμα εὐρίσκον τὸ κοίλωμα τῆς προβοσκίδος κενὸν ἀνέρχεται κατὰ τοὺς κανόνας τῆς ὑδραυλικῆς (τοὺς ὁποίους θὰ μαθωσιν οἱ μικροὶ ἀναγνώσταί μας, διὰ τὴν ἡλικιωθῶν καὶ σπουδᾶσιν εἰς τὸ γυμνάσιον καὶ τὸ πανεπιστήμιον) φθάνει μέχρι τοῦ στόματος καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ βρέθῃ οὕτω πως ἕως οὗ ὁ κώνωψ χορτασθῇ. Μετὰ τοῦτο ἐπαναφέρει τὸ ἔμβολον εἰς τὴν προβοσκίδα καὶ ἀπέρχεται ὅπως μὲ ἡσυχίαν χωνεύσῃ τὸ γεῦμά του.

Ἄλλὰ δὲν ἀναχωρεῖ ἀπλῶς· εἶναι καλὸς πληρωτὴς καὶ θέλει νὰ πληρώσῃ τὸ φαγητόν του. Ἐπὶ τὸ αἷμα μας, λοιπὸν ἐπιθυμεῖ νὰ μᾶς ἀφήσῃ κατὰ ἀντ' αὐτοῦ. Ναι, ἔχει πολλὰ ἐλαττώματα, ἀλλὰ εἶναι τίμιος κατὰ τὸν τρόπον τὸν ἰδικόν τε ὅμως· ἔχει λοιπὸν τὰ χρήματά τε ἑτοιμα καὶ πρὶν ἀναχωρήσῃ τὰ ἀφίνει. Τὰ χρήμα-

τά τε εἶναι φαρμάκι· ἀλλὰ δι' αὐτὸν ἀδιάφορον. Τὸτο ἔχει, τοῦτο δίδει. Τὸ μέρος ὅπου ἔχει τὸ φαρμακίον του εἶναι εἰς τὴν ῥίζαν τῆς προβοσκίδος του, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν κάτω αὐτῆς ἄκρην ἔχει ἐν μικρὸν σακκούλιον ἐντὸς τοῦ ὁποῖου ἔχει ἐναποταμιευμένον ὅσον φαρμάκι χρειάζεται διὰ μίαν δόσιν. Τὸ φαρμάκι τοῦτο εἶναι πολὺ δυνατόν· δλίγισον εἶναι ἀρκετὸν νὰ φλογίσῃ τὸ μέρος ὅπου τεθῇ. Ἀφοῦ ῥοφήσῃ τὸ αἷμά μας, ἀφίνει μικροτάτην σταγόνα φαρμακίου εἰς τὸ μέρος ὑπόθεν ἔλαβε τὸ αἷμα, ὥστε δὲν εἶναι μόνον τὸ κέντημα, τὸ ὁποῖον μᾶς προσενεῖ τὸν πόνον, ἀλλὰ καὶ τὸ σταῆμα τοῦ δυνατό φαρμακίου μέσα εἰς τὸ κρέας μας. Ἐὰν ὁ κώνωψ ἦτον ἀρκετὰ μεγάλος, ὥς ἡ δόσις τοῦ φαρμακίου νὰ ἦτο πολλή, θὰ μᾶς ἐπροξένει μεγάλην βλάβην· ἀν ἦτο κατὰ τὸ μέγεθος ὅσον εἶναι ἐν μικρὸν γατάκι καὶ τὸ φαρμάκιόν του ἀνάλογως τοῦ σώματός του, ἐν μόνον αὐτοῦ δάγκαμα θὰ μᾶς ἐθανάτωνεν εὐθὺς.

Ο ΚΑΛΟΣ ΠΟΙΜΗΝ.

Κα λὸς ποι μὴν μὲ ὁ δη γεῖ· Πῶς τοῦτο μὲ πα ρη γο ρεῖ! Ὁ, τι ἀν πρὰτ τω

ΣΤΡΟΦΗ.

παν τα χοῦ, Μὲ κά τευ θύ νει χεῖρ Θε οὔ. Μὲ ὁ δη γεῖ, μὲ ὁ δη γεῖ. Ναι,

χεῖρ Θε οὔ μὲ ὁ δη γεῖ. Αὐτὸς μοῦ εἶ ναι ἀρ χη γός. Ἄς ἦμαι ὁ πα δὸς πι στός.

Ο ΚΑΛΟΣ ΠΟΙΜΗΝ.

1. Καλὸς ποιμὴν μὲ ὁδηγεῖ
Πῶς τοῦτο μὲ παρηγορεῖ!
Ὅτι ἂν πράττω, πανταχοῦ
Μὲ κατευθύνει χεὶρ Θεοῦ.
Μὲ ὁδηγεῖ, μὲ ὁδηγεῖ.
Ναί, χεὶρ Θεοῦ μὲ ὁδηγεῖ.
Αὐτὸς μοῦ εἶναι ἀρχηγός,
Ἄς ᾗμαι ὁπαδὸς πιστός.
2. Διὰ γαλήνης τῆς τερπνῆς,
Διὰ θυέλλης τῆς φρικτῆς,
Διὰ ὁμίχλης καὶ φωτός,
Μὲ κατευθύνει ὁ Θεός.
Μὲ ὁδηγεῖ, κ.τ.λ.
3. ὦ Κύριε, θέλω κρατεῖ
Τὴν χεῖρά σου ἐν τῇ ἐμῇ,
Εὐγνώμων, χαίρων, ἀσφαλῆς,
Διότι Σὺ μὲ ὁδηγεῖς.
Μὲ ὁδηγεῖ, κ.τ.λ.
4. Καὶ διαβαίνων τὰ ψυχρά
Τοῦ Ἰορδάνου βέρυματα,
Ἀγαλλιῶμαι καὶ ἐκεῖ,
Ἀφ' ὃ Ποιμὴν μου μ' ὁδηγεῖ.
Μὲ ὁδηγεῖ, κ.τ.λ.

ΜΥΡΜΗΚΕΣ.

Οἱ μύρμηκες εἶναι ἔντομα πραγματικῶς θαυμάσια, μεταδίδουσι πληροφορίας ὃ εἰς πρὸς τὸν ἕτερον, καὶ πολλοὶ συναθροίζονται πρὸς ἐκτέλεσιν ἔργου τινὸς ἢ παιγνιδίου. Ἀναγνωρίζουσι τοὺς συντρόφους των μετὰ μνηῶν ἀπουσίαν. Κτίζουσι μεγάλα ὑπόγεια, καθαρίζουσι αὐτὰ, κλείουσι τὸ ἐσπέρας τὰς εἰσόδους καὶ φυλάττουσιν αὐτάς. Κατασκευάζουσιν ὁδὸς καὶ ὑποκάτω ποταμῶν διαβάσεις. Συνάγουσι τροφὰς διὰ τὴν κοινότητα, καὶ ὅταν μέγα τι πρᾶγμα δὲν χωρῇ διὰ τῆς εἰσόδου νὰ εἰσαχθῇ εἰς τὴν φωλεάν, μεγεθύνουσι τὴν εἰσόδον καὶ μετὰ ταῦτα σμικρύνουσιν αὐτὴν πάλιν. Ἐξέρχονται εἰς μάχην στρατιωτικῶς κατηρτισμένοι καὶ θυσιάζουσιν ἐλευθέρως τὴν ζωὴν των διὰ τὸ κοινὸν καλόν. Ἀποστέλλουσιν ἀνικίας κατὰ προμελετημένον σχέδιον. Συλλαμβάνουσιν αἰχμαλώτους. Μετακινουσι τὰ ὠὰ τῶν ἀφίδων ὡς τὰ ἴδια ὠὰ καὶ τοὺς βόμβυκας εἰς θερμὰ τῆς φωλεᾶς μέρη, ὅπως ἐν ἡσυχίᾳ ἐκκολαφθῶσι, καὶ ἐργάζονται πολλὰ ἄλλα ἔργα μαρτυροῦντα τὴν διανοητικὴν αὐτῶν δύναμιν καὶ τὸ ἀκράματον. Ἄς ὑπάγῃσι λοιπὸν πρὸς τὸν μύρμηκα οἱ ὀκνηροὶ καὶ ἄς ἴδωσι τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ καὶ ἄς γείνωσι σοφώτεροι.

Τὸ δεῦτερον τῶν διὰ φωτὸς καὶ σκιᾶς παιγνιδίων παριστᾷ, ὡς βλέπετε, κεφαλὴν βοός. Περὶ τῆς θέσεως τῶν χειρῶν καὶ τῶν δακτύλων οὐδὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ εἴπωμεν, ἐπεὶδὴ ἡ εἰκονογραφία ἀρκετὰ τὸ δεικνύει.

ΜΗΤΡΙΚΗ ΕΠΙΡΡΟΗ.

Πενταστῆς τι κοράσιον παῖζον μετ' ἄλλου πρεσβυτέρου ἤρχισε νὰ διηγῇται πρὸς αὐτὸ καί τι, εἰς τὸ ὁποῖον τὸ ἄλλο δὲν ἐπίστευε. «Καὶ πῶς ἤξεύρεις ὅτι τοῦτο δὲν εἶναι ἀληθινόν;» ἠρώτησε τὸ ἀμφιβάλλον. «ὦ, ἀπεκρίθη τὸ πενταστῆς κοράσιον μετὰ πεποιθήσεως, ἡ μήτηρ μου τὸ εἶπεν.» Ἐνῷ δὲ εἰσέτι ἠπίσταιτο τὸ μεγαλείτερον, ἐγερθὲν τὸ μικρὸν μὲ πολὺ ἐρύθημα εἰς τὰς παρεῖας καὶ ὀφθαλμοὺς σπινθηροβοκοῦντας εἶπε μετ' ἐκπλήξεως καὶ ἀγανακτήσεως, «Τί! δὲν πιστεύεις τὴν μητέρα μου; Ἐκείνη ποτὲ, οὐδέποτε μοὶ εἶπε τίποτε τὸ ὁποῖον δὲν ἦτον ἀληθινόν.»

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Συνδρομὴ διὰ τὰς Ἀθήνας	λεπ. 50
Διὰ τὰς ἐπαρχίας	” 60
Διὰ τὴν Τυρκίαν ὅπως προσεγγίζει ἀτμόπλοιον δραχ. 1	
Διὰ μέρη ὅπου δὲν προσεγγίζει	” 1,30
Διὰ τὴν ἐσπερίαν Εὐρώπην ἐν γένει καὶ τὴν Ῥωσίαν	” 3

Ἄν μέχρι τῆς 15 ἀρξαμένου δὲν συμπληρωθῇ ὁ ἀπαιτούμενος ἀριθμὸς τῶν συνδρομητῶν, δὲν θὰ ἐκδοθῇ τὸ φύλλον δις τοῦ μηνὸς δ' ἀποσταλῶσι δ' ὀπίσω τὰ περιπλέον εἰς τοὺς προπληρώσαντας.

—Εἰς τὸ ἐπόμενον φύλλον θὰ δημοσιευθοῦν μετὰ τῶν Γραφικῶν ἐρωτήσεων καὶ τὰ περὶ τῶν βραβείων διὰ τὸ ἔτος 1872

Ὁ Συντάκτης Μ. Δ. ΚΑΛΟΠΟΘΑΚΗΣ.